

Kristian Thulesen Dahl, har vi ikke sat den betingelse op.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

De, der fulgte forløbet i slutningen af sidste år af forhandlingerne om Nicetraktaten, kan ikke være i tvivl om, at det var uendelig vigtigt for regeringen at få opbakning til det endelige resultat om Nicetraktaten fra nogle af de partier, som havde anbefalet et nej til euroen.

Det stod krystallklart, når man fulgte forhandlingerne, når man fulgte regeringens ageren, at det var usædvanlig vigtigt at få nogle af dem, der argumenterede for et nej den 28. september, til at anbefale et ja til Nicetraktaten, herunder naturligvis SF og Kristeligt Folkeparti som de to partier, som regeringen kunne forvente at få i tale på det her punkt.

Derfor er det altså en utrolig undervurdering af egen kraft, når SF og Kristeligt Folkeparti bliver ved med at sige, at det ikke ville have nogen betydning, om de to partier sagde, at de kun stemte ja på betingelse af, at det efterfølgende blev bekræftet ved en folkeafstemning.

Vi kan have forskellige vurderinger af det. Jeg synes, det er dybt beklageligt. Jeg synes bare, at det der med at man hele tiden stiller sig op og siger, at man helst vil have den folkeafstemning, osv. osv., klinger mere og mere hult, jo flere gange man hører det, når det ikke er ledsaget af noget som helst andet end retorik.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er jo ikke rigtigt, sagt til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det bare er noget, der er blevet sagt her fra talerstolen, at det bare er ren retorik fra Kristeligt Folkepartis side eller fra SF's side for den sags skyld.

Vi har i forbindelse med den forespørgselsdebat, der var om Nicetraktaten, fremlagt kravet om en folkeafstemning for bl.a. at give Folketinget mulighed for at tage stilling til det.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at hr. Thulesen Dahl her beskylder Kristeligt Folkeparti for bare at fremkomme med retorik på det her område. Man kan så være uenig med os i, at vi ikke har gjort vores ja til Nicetraktaten betinget af en folkeafstemning. O.k., det er da en debat man kan tage, men jeg synes ikke, at det er rimeligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl her beskylder os for, at det bare har været ren retorik. Vi har rent

faktisk fremsat et vedtagelsesforslag om, at Nicetraktaten skulle sendes til folkeafstemning.

Frank Dahlgaard (UF):

Den politiske realitet, som jeg ser den, er, at hvis ikke Nicetraktaten kommer igennem, så vil i bedste fald optagelsen af de østeuropæiske lande i EU blive forsinket og i værste fald blive forhindret. Det vil være en historisk skandale, hvis de rige lande i Vesteuropa forhindrer eller forsinker de østeuropæiske landes optagelse i EU.

Hvorvidt de skal med i EU eller ej, skal de jo selv og deres demokratisk valgte repræsentanter afgøre.

Jeg vil ikke være med til at forsinke eller forhindre en heling af Europa. Nu har vi i det meste af mit liv haft et delt Europa med et Østeuropa i ufrihed, i fattigdom og i et ufatteligt kommunistisk miljøsvineri.

Nu er de blevet frie, de har fået markedsökonomi, de er i fremgang, og de ønsker at komme med i Europas klub. Det vil jeg ikke trykke rødt for at stemme imod.

På den anden side indeholder Nicetraktaten mere union først og fremmest i kraft af flere flertalsafgørelser, og det er noget, der er med til at reducere vigtigheden af Folketinget og af det danske folkestyre. Det er jeg ikke glad for.

Jeg har valgt at stemme blankt, at stemme gult i denne sag, men hvis det havde været sådan, at min stemme havde været udslagsgivende, havde den været grøn. Jeg vil ikke forhindre Østeuropa i at komme med i den europæiske klub.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg godt spørge hr. Frank Dahlgaard, om ikke han kan bekræfte, at der er stigende skepsis i ansøgerlandene over for medlemskab af Unionen, og at det betyder, at man muligvis vedtager Nicetraktaten under forudsætning af, at det er en udvidelsestraktat, og at man slet ikke får den udvidelse i den størrelsesorden, som også hr. Frank Dahlgaard ellers ønsker.

Som punkt to vil jeg spørge hr. Frank Dahlgaard, om ikke han kan bekræfte, at det, man gør her med, at man ikke spørger den danske befolkning om Nicetraktaten, i virkeligheden er et brud på en tradition, man har opbygget, nemlig at selv om man ikke har suverænitetsafgivelse defineret efter grundlovens præmisser, så stiller man alligevel væsentlige EU-ændringer til